

Visitagudstjeneste Torvastad

18. sept 2022

Jh15.9-12

⁹ Som Far har elsket meg, har jeg elsket dere. Bli i min kjærlyghet! ¹⁰ Hvis dere holder mine bud, blir dere i min kjærlyghet, slik jeg har holdt min Fars bud og blir i hans kjærlyghet. ¹¹ Dette har jeg sagt dere for at min glede kan være i dere og deres glede kan være fullkommen. ¹² Og dette er mitt bud: Dere skal elske hverandre som jeg har elsket dere.

I dag handler det i hvert fall om kjærlyghet. Et av de store ordene, et ord vi kanskje blir sjenerte og fniser litt av. Johannes heter og han som forteller at Jesus, siste gang han spiste med vennene sine, holdt en lang avskjedstale.

I dag, når vi leser fra Johs ev kan vi lure på om Jesus sier noe til oss.

Noe som det kan være viktig å ha med seg ut av kirka og inn i dagene.

Når vi leser bibelen kan mye være bra, og mye kan være vanskelig. Når det blir vanskelig, trenger vi en nøkkel. Evangelisten Johannes har gitt oss nøkkelen: Så høyt har Gud elsket verden, at han ga sin sønn den enbårne for at hver den som tror på ham ikke skal gå fortapt. Nøkkelen til alt som står i bibelen er at Gud elsker og ikke vil at noen skal gå fortapt.

Jesus viser oss hvordan Gud elsker: han stanser hos enkeltmennesker, spiser sammen med dem, bøyer seg, rører ved, holder rundt, snakker alvorlig med. Sånn er Guds kjærlyghet synlig i fortellingene om Jesus. Hvor stor er Guds kjærlyghet? Hvor lange armer har Jesus? I hvert fall større enn noen av oss klarer å tenke.

Jesus sier: Bli i min kjærlyghet. Ja, tenker vi, det høres flott ut. Men Jesus sier noe mer: Han snakker om at vi blir i hans kjærlyghet når vi holder hans bud. Jesus samler Guds bud i ett stort bud: dere skal elske hverandre.

Kan vi se kjærlyghet? Vi kan tenke på at Jesus viser Guds kjærlyghet i alt han gjør, og vi kan prøve å ligne på Jesus – stanse opp når noen trenger oss, bøye oss ned for å høre, spise sammen, holde rundt, snakke med. Hører dere at det er det vanlige livet. Når Jesus ble født, når Gud ble menneske, fikk våre vanlige liv en tydelig gullkant, et gjenskin av himmelen. Å bli i Jesu kjærlyghet kan handle om å bli det menneske du er skapt til å være, med evnene til å vise kjærlyghet til de du har fått å leve sammen med. Alle har muligheten til å elske og vise kjærlyghet. Det er sånn livet er.

Men – når vi pynter kort og vegger og stuer med hjerter kan vi komme til å miste noe av alvoret i det Jesus sier i avskjedstalen. Kjærlyghet er ikke bare varmt og rødt og koselig. Kjærlyghet kan være hardt og beintøft.

Det handler påske om. En kjærlighet som er så tøff at den holder og bærer tvers gjennom døden. Ingen har større kjærlighet enn den som gir sitt liv for sine venner, sa Jesus den siste kvelden de spiste sammen.

Det er noe i kjærligheten som koster mye. Og da er det ikke sikkert vi sier Ja takk, Jesus, dette høres bra ut. En dikter, jeg tror han heter Mehren, har skrevet noen linjer som det går an å tenke mye på: «Vår fornuft, så lett å forføre, så umulig å få med seg inn i kjærligheten og døden». Det å elske andre vil alltid føre til at vi strekker oss og gjør ting som vi ikke syns er kjekt eller lett. Spør foreldrene til babyer om det alltid er stas å skifte skittbleier? Og om det har med kjærlighet å gjøre, at foreldre reiser seg midt i det kjekkeste tv-programmet for å ta sin tårn ved stellebordet. Spør en 4.klassing om det kanskje har med kjærlighet å gjøre at han tør å si stopp hvis noen i klassen blir stygt erta. Spør ei tenårings-mamma om det kan ha med kjærlighet å gjøre at hun sitter våken til dattera er kommet i hus, sjøl om hun kommer mer enn en time for seint hjem.

Jesus vet at kjærlighet koster. Han var god på å bruke bilder. Han sa: Jeg er druetreet/vintreet, dere er greinene. Jesus er stammen, den som næring og gode krefter kommer fra. Jesus sier: Jeg har utvalgt dere til å gå ut og bære frukt, frukt som varer. Et bilde som handler om dåp, er å si at den som blir døpt blir poda inn på det sanne vintreet, blir en del av det treet som er Jesus i verden. Så sier vi til foreldre og faddere at de skal se til at barnet blir hos Jesus når det vokser opp, likesom det ved dåpen er forenet med ham.

Kanskje bildet av vintreet henger sammen med at Jesus siste kvelden før påske løftet kalken og sa: dette er mitt blod, som utøses for dere til syndenes forlatelse. Gjør dette, så ofte som dere drikker det, til minne om meg. Kjærlighet, vanlig liv og tøffe valg – alt henger sammen. Og alt får kraft fra Gud som elsket så høyt at han ga sin Sønn.

Ære være Faderen og Sønnen og Den hellige ånd, som var og er og blir en sann Gud fra evighet til evighet.